

Estimat Manier: els puc dir
que estic contenta perquè
per fi heu vist el teu treball: ~~per~~
seria excessiu. Però també
he vist que la meua que ni ho ve
és la teua elecció, quan la meua
s'hi assembleja. He esperat
en va tant de vegades uns
mots teus que en ve de nou.
Comprenc tan bé que m'hi
quis tot allò del no saber
què dir, de la manca, de
la no necessitat i de la no
intervenció. Però també com
preme les meues ganes
per damunt de tot, aques-
tes coses.

Estic sentint la Sarabanda
de Bach que ni no recordo
malament la feia lliscar
pels teus dits llavors en
aquell temps més feliç que
no ara, que jo a la teua
espatlla formava una uni-
ca als 18 anys i a la Por-
taferrissa 17. Ara tu ets
una mica eluny dels teus
petits concerts i jo cada
dia més eluny del 18 anys!

Crec que aquestes darreres
setmanes m'ho compleret
64. S'apuri pocs dies se-
re' euteriana.

Bach ha fugit i arriba
el pastor de Prige. A tu no
t'agraalen els pastors oi? pe-
ri aquest este seguna que
t'agraalan: no es tan sim-
ple com els altre pero es
caimut com el mastis del
Incautats. Si vulguessis
venir em faries companyia
tot sentint lo. M'hanie
d'acontentar amb la teva
"brauca d'acacia" que tens
que no entenc prou. Es pe-
ri iniciats o es tal com es?

Si no fos per la por que
no interpretis com si ho
fidelis et divina que m'auyo-
no del teu ploc. Deia bo
prende? de tant en tant
quan ningú no em deia

res. Em sembra que no se-
gues el fil del que escriu:
perdona. Bona nit Maria.

Desem Lu 38 Merci